

Navneopraab kan anvendes, naar det ved Afstemningen viser sig, at ikke det tilstrækkelige Antal af Medlemmer har taget Deel i Afstemningen. Et saadant Punkt synes mig ikke burde mangle i Forretningsordenen. Desuden troer jeg, at Forretningsordenen ogsaa burde indeholde en Bestemmelse, hvorved det gjordes Formanden muligt, hvis det skulde vise sig ved Mødets Begyndelse, at der kunde være Tvivl om, hvorvidt et tilstrækkeligt Antal af Medlemmer var tilstede, da at lade foretage et Navneopraab, for at forsikre sig om et saadant Antals Tilstedeværelse, hvilket desuden maaskee kunde blive et Baand paa de Medlemmer, som muligviis ikke altid vilde være tilbøielige til at komme just aldeles præcise. Hidtil har der vist ikke været nogen Trang i denne Henseende (Na jo! Munterhed); men det vil jo kunne tænkes, at Sligt kunde indtræffe. Jeg troer nu, at disse, om jeg saa maa sige, Mangler i Forretningsordenen kunne hæves ved ganske smaa Redaktionsforandringer. Naar der i § 39 staaer: „Skulle disse være i Tvivl om Afstemningens Udfald“, — „disse“ gaaer paa Secretairerne — saa troer jeg, at det vilde være rigtigt, naar der stod: „Skulde Formanden være i Tvivl om Afstemningens Udfald“. Secretairerne ville ikke let være i Tvivl om Afstemningens Udfald, da de blot have at tælle, og der jo ingen Ting er, som man mindre let kan være i Tvivl om, end Tal. Men derimod synes det mig ret rimeligt, at Formanden kunde være i Tvivl om Afstemningens Udfald, naar Secretairerne opgave et Antal Stemmer for og imod, som var meget nær ved hinanden. I dette Tilfælde skulde da Formanden kunne lade skride til Afstemning ved Navneopraab. Der staaer i det næste Punktum: „dette (at der skal stemmes efter Navneopraab) kan ogsaa inden Prøvens Begyndelse forlanges af 10 Medlemmer.“ Det forekommer mig nu ganske i sin Orden, at Formanden bør have den samme Ret i saa Henseende, som 10 Medlemmer af Forsamlingen have. Jeg troer derfor, at det vilde være hensigtsmæssigt, om disse Forandringer i § 39 maatte blive tagne under Overtæelse af det ærede Udvalg til næste Behandling. Jeg skal ikke selv stille noget Endringsforslag i denne

Henseende, fordi jeg troer, at det kunde være noget misligt, naar et enkelt Medlem i Thinget vilde foreslaae saadanne Forandringer, som han ikke saa godt som Udvalget er istand til at bedømme; hvorvidt de ville gribe ind i det hele Maskineri. Hvad forresten Tillæget til Landstingets Forretningsorden med Hensyn til de Embedsmand, som skulle ansættes ved Bureauet, angaaer, da skal jeg blot tillade mig at understøtte dette Forslag af Udvalget; men jeg skal ikke tilføie videre, da den ærede Ordfører saa udførligt har begrundet samme.

M. P. Bruun: Jeg kan ikke ganske være enig i det første Forslag, der er stillet af det ærede Udvalg for Forretningsordenen, og jeg skal tillade mig ganske korteligt at give mine Grunde derfor. Ved at være opmærksom paa Afstemningerne i Folkethinget, hvor jo en lignende Fremgangsmaade, som den her foreslaaede, finder Sted, har det stillet sig saaledes for mig, at man vil finde, at som oftest har der ved den anden Afstemning, ved Afstemningen ved Navneopraab, været flere Medlemmer tilstede end ved den første Afstemning. Jeg troer, at det vil være det Resultat, som en saadan Forholdsregel vil medføre, — ikke i Reglen nogen Forandring i Resultatet af den Afstemning, hvor Secretairerne have optalt Stemmerne, men en Forandring derved, at der er kommet Medlemmer tilstede, som for et Dieblis have været borte fra Salen. Dette forekommer mig ikke at skulle være Meningen. Det forekommer mig, at den Afstemning, der har fundet Sted ved Optællingen, førend saadanne Medlemmer vare komne tilstede, i og for sig har den samme Gyldighed som den senere Afstemning. Dersom man vil give denne større Gyldighed ved flere Medlemmers Tilstedeværelse, kunde man jo, hvis man førte det videre, let komme til at faae Medlemmer med, der endogsaa have været længere borte. Derimod at sikkre sig mod en mulig Feiltagelse af Secretairerne, vil jo kunne skee, synes mig, ved at Optællingen skeer med mindre Hurtighed; thi, hvis Feiltagelser skulde skee, vilde det dog vistnok ligge deri, at denne skeete meget hurtigt; skeete den langsommere, vilde de Herrer Secretairer næsten ikke kunne tage feil, og Afstemningen vilde da have sin fulde Gyldighed.